

27
231
76

DECRETA

SACRAE CONGREGATIONIS Concilij.

S. D. N. VRBANI PAPAE VIII.

IVSSV EDITA.

De Regularibus Apostatis, & Eiectis.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilij Trid. Interpretum, Regularium eiektorum, & fugitiuorum statum consulere, illorumq. scādala sum- mouere, & succrescentem numerum frangere, operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, req. diligentissime per pensis, communi- cato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex petillam Sanctitatis Sux facultate, infra scripta Decrēta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus prauis elusmodi fructus potissi- mum prodeunt, deinceps ne serantur in vitta Domini censuit, esse in- nouandas, & Sanctissimi autoritate inuouat Constitutiones, & Decre- ta generalia san. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum recep- tionem professionem, atque institutionem spectantia, districteq. præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa ex actè obseruent, atque vt obseruentur efficiat, sub pœnis statutis in eisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, si actenus de- signatis & approbatis, seu imposterum designandis, & approbādis Nouitijs ad habitū vitandū recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorū Or- dinarijs expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iussus de causis censuit Regulares esse absolueandos, prout auctoritate Sanctissi- mi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deinde, vt apostatandi opportunitas Regularibus præcipiat, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitime cõsulerit, eā Re- ligationem paratam esse, illum recipere, qui licentiā petit, tumq. regularis rectè se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum Regularem deserant, sine non possint ac debeant ab Episcopo loci, vbi moram trahunt in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignati, secundum regularia instituta puniendi, vtque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur: salua tamè in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa *decreto Concil. cap. 3. sess. 5.* Quod si Apostatæ huiusmo- di citrà montes infra quatuor, vltra montes terò infra octo menses à præsentis Decreti publi- catione inchoandos, sua sponte ad suam quilibet Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsius propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem atque impunitatem as- sequantur. Ita tamen, vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo huius- modi faceri, atque emendationem polliceri Superior vero è contra benigne illos teneatur excipere, ab huiusmodi pœnis absoluerè, & pateram charitate complecti.

Ad hæc vt in posterū è Religionibus nullus legitime professus eijci possit, nisi sit vere incor- rigibilis: vere autem incorrigibilis minime censetur, nisi nõ solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris cõmunis dispositione requiruntur, sublati hac in parte Statutis, & Constitutio- nibus cuiusque Religionis & Ordinis, etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: ve- rum etiam vnus anni spatium in ieiunio, & penitentiâ p̄betur in carceribus: proindeq. vnaque que Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltè Prõvincia, Elapso autem anno, si nisi- lominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseverauerit, ne cõtagione pe- stiferæ plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tangè possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionibus ligēdis in singulis Capitulis, vel Cõgregationibus generalibus: tumq. non nisi instructo secundum eor- tum Asylum, & Constitutiones processu, & plene probatis causis expulsiõnis ad Sacrum Cano- nium

163
num præscriptum. Inter ea tamen vsque ad primam generale Capitulum, seu Congregationem proxime celebrandam, si quæpiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eieci fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemmet Generalis eiegere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti publicatione: seruata tamen in reliquis forma superius præscripta. Sic verò eieci, quandiu non redierint ad Religionem, in habitu clericali incodât, atque Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientiæ subfint, proindeq; Generalis illicò expulsiõis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Caterum Sacra Congregatio Religionû Superiores serio admonet, ac per Iesu Christi viscera obtestatur, vt memores paterna charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intèratum relinquunt, vt lucrètur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas, ante quam grauissimum, atque extremum expulsiõis remedium experiantur. Idq; eo magis, quòd subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officij immemororum Prælatorum regimine peribunt, Dominus nollet Iesus Christus in supremo Dei iudicio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, vt iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales, concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, vt eieci, extra Religionem degètes, sint perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, subiecta Ordinarijs locorum facultatè dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremò celsuit, esse innouandâ, & suæ Beatitudinis auctoritate innouat *Constitutionem scilicet, Gregorij Noni* relata in *cap. fin. extra de regul. ac præterea declarat, eâ Constitutione in ijs quoque vendicare sibi locum, seruandamq; esse, qui iuste, definitiueq; ac iuris ordine seruato, expulsi fuerint, dummodò tamen in expulsis huiusmodi subfit spes euidentis emendationis ex literis saltem testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio serio onerauit.*

Ne qua verò difficultas in supra scriptis decretis, & ordinationibus exequendis sub oriar, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, vniuersis Generalibus, Proiunctiõibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Propositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunq; alijs Superioribus quoruncunq; Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbique locorum existentium iniungit, serioq; mandat, vt illa diligenter obseruent, atque obseruari procurèt in omnibus Cœnobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus quoruncunq; Monachorum, ac Regularium vbique locorum existentibus, efficiantq; vt tam Decreta suprascripta fœl. rec. Clemētis VIII. quàm præfentes Ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno le gantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum aduersus ea, quæ superius præscripta sunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præsumperit, ipso factò pœnâ incurrat priuationis omnium officiorû, quæ tunc obtinebit, vocisq; astutæ, & pœnitentiæ, ac pœnitentiæ inhabilitatis ad illa impostum obtinenda, pœnâq; huiusmodi sit Sanctitati Sux, ac Sedi Apostolicæ reseruata, iisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus, à quoquam actum extiterit: Nò obstantibus Cõsuetionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quoruncunq; personarû, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quoruncunq; necnon illorum etiam inramento, confirmatiõne Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel cõsuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundatiõis cõcessis, etiã Mari Magnæ, seu Bulla aurea, aut alijs nuncupatis, sub quibuscunq; tenoribus & formis, & cû quibusvis etiã derogatorijs, & in solitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa sciētia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alijs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis cõcessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiã si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, nò autem per clausulas generales idè importantes, mētio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset: tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inferti forent, præsentibus pro expressis habèis, quibus quò ad ea, quæ suprascriptis quomodolibet aduersantur, illis alijs in suo robore permansuris, specialiter & expressè, Sanctitatis sux auctoritate, derogat, caterisque contrarijs quibuscunq;. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Gard. de Torres.

Locus ✕ sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

7 Nulla quoruncumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo minus culpe, & poenae ab eisdem Concilij Decretis impositae, & ipso facto incurrendae, obnoxij sint, etiam si Superiores assueverint huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia cõparetur, & omnino vniformis sit fratrum & quoruncumque Superiorum, statuiq. paupertatis, quã profecti sunt, cõueniat: ita vt nihil superflui admittatur: nihil etiã quod sit necessarium alicui denegetur.

9 Quaecunq. fratrum vestes, siue laneae, siue lineae, omniq. alia suppellex in aliquẽ cõmodũ Conuentus locum deferantur ibique ab vno, vel duobus fratribus, huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde superioris arbitrio, prout vnique opus fuerit, subministrari oportune possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemq. obsequio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid quo priuatum quisque in cibum vitatur, vltimo modo afferri possit, si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut praestationes peculiare ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari caueant, neque in alios vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniam quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad praescriptum Regulae, & Constitutionum suppedietur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsam habere, sius exercere possit: sed vniuersum id omnis tribus fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumq. colligendorum, ac exigendorum curam habeat: alter, tanquã depositarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamẽ ipso Priori, non secundum propriam affectionem, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator, prouideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdita.

13 Ceterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus fratribus eiusdem Conuentus probatoribus, rerumq. vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus, praesentibus Priori, & peritis praedictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium vniuersamq. suã administrationem, tam publicam, quam priuatae rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex Actis Capituli deferretur ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicae Romam transmitti possit.

14 In vno quoque Conuentu fratrum is tantum deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiã singulorum elemosynjs, alijsue quibuscunq. obventionibus in commune, vt praefertur, conferendis, commode possit sustentari: redditus verò & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autẽ, ne Concilij Tridentini, aut haec nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxari vltimo modo possint, omnino interdiciamus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. Si quis autem contra praesumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioq. priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel praelicer, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministrat, concedendus erit, is, nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit laicus & conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuo, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore ianitor constitutur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is ianuã custodiendã semper assidet, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumq. exituro adiungat, non petentis rogatu: sed arbitrio suo, neque eundem sapius. Licentia vero generales excusandi nulli omnino concedantur.

- 20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: eandem etiam Ianitor subeat, si sciens execundi facultatem fecerit.
- 21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.
- 22 Nullos fratres Romam venire Superiores permittât, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint.
- 23 Si quis autê siue huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiuâ biennio priuatus existat, subiturum etiam alias arbitratu Superiorû infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.
- 24 Habeat Superior clauê ita fabricatam, vt cum sibi videbitur cellas omnes referare possit, & propterea nullus cellam, etiâ non claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.
- 25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colliceat.
- 26 Nullus etiam Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas à cõmuni dormitorio habeat, sed vnusq; vnica cella, eadê cum cæteris aliorum fratrum cõiuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformiq; suppellectili (vt præfertur) quemadmodû Religio sus docet, contentus sit, possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris & officij necessitas eum id exigere cognouerit: alteram etiam cellam concedere.
- 27 Cella siue alicui, quæ extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum, & commoditatem Conuentu, redigantur.
- 28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodê lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.
- 29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiâ è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis,
- 30 Conuentus fenestras omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum egeds prospiciunt muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.
- 31 Valerudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituitur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, cõmodissimè se possit, in quo fratres omnes cum ægrotabunt, curêtur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curâ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suâ præstabunt, ac curabunt, nequid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.
- 32 Ineat ratio, quia sublatis licentijs, ac facultatibus hætenus quibuscunque cõcessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quâ primum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causâ à Sede Apostolica probanda huiusmodi facultates concedi possint.
- 33 Nulli impostero ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.
- 34 Curent Superiores, vt constituto interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.
- 35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueât, omnes à directâ, vel indirectâ vocum, seu suffragiorum procuracione, tam pro se ipsis, quàm pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitalis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicum que fecerint, præter alias pœnas, & censuras hætenus cõtra huiusmodi ambiêtes in istas quas in suo robore permanere volumus, in pœnâ priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidit, & ad futura quocunq; pariter inhabiles habeantur, super quo cû eis dispêdari à nemine possint, nisi à Nobis vel successoribus nostris, & pro qualitate culpârû grauius etiâ plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad cõplices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.
- 36 In Superiorum & Officialium omnium electionibus forma præscripta à sacro Conc. Trid. & Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentq; Electores secundum veritatê cuius que cõscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquàm ad electionem deueniant, imprimis, & ante omnia prælegantur constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & cõsueverint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac veltum, & vltimum communem.
- 37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltê tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoscumque Ordines, in quo feruetur Decretum Congregationis interpretum sacri Concilij Tridentini, hac de causâ nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigi et, vt que in eorundem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunij s, Capitulo culpanti, alijsq. spiritualibus exercitijs prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia. & singula ad vnguem obseruentur, intelligantq; super his veluti fundamentis omnium Religionum aedificia construenda, & amplianda esse, quae vt faciliorem exitu fortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Couentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiofa disciplina, regulariq; obseruanti.

39 Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusq; Couetus, in qua distincte adnotetur, quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater prestare debeat, vt certo quoque signo praemonitus, maiore animi preparatione suo muneri satisfacere possit. Quae Ordinis Constitutiones his Decretis no aduersantur, inuiolate custodiendae erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa poena praescripta no est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris inspicatur. Vt autem haec Decreta (donec alia, quae pleniorum reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, distincte precipiatur: Generalibus, ac omnibus alijs quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illis declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in poenam Generalitatis, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuae ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiue incidisse.

41 Ne vero pretextu dilatae publicationis eorum obseruatio, quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Couentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe facta, Generalem, alijsq; Ordinum Superiores, caeterosque quoscumque fratres praesentes, itatim: reliquos vero absentes citra montes, vnus mensis, ultra montes, trium mensium spatio ita ardeat, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus, quod Generales in singulis Conuentibus citra montes, vnus mensis, ultra vero montes, trium mensium cursu Decreta supra dicta publicari faciant, sub poena priuationis Generalitatis, alijsque arbitrio nostro imponendis. Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 25. mensis Iunij 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & protectoris licentia duxerat permittitur, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa comuni totius Prouinciae duntaxat facultate huiusmodi facere valeat, declarauitq; poenam priuationis vocis actiuae, & passivae contrafacientibus inflicitam Sanctitatis Suae referuatam esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romae, die 20. Martij 1601.

Decretum sal. rec. Clementis Papa Octavi, super casum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

Sanctissimus Dominus noster, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa competit, quod reservatione facultatis absoluedi Religiosos poenitentes a peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientie maculas detegere formidant, adducere posset in aeterna damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem. Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nomen ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quae sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint:

- Veneficia, Incantationes, Sortilegia.
- Apostasia a Religione, siue habitus dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egressio. Nocturna ac furtiua e Monasterio, seu Couentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.
- Proprietas contra votum paupertatis, quae sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.
- Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum factum, etiam effectum non sequuto.
- Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus, Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quae sit peccatum mortale.
- Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.
- Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personae.
- Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis cōseruatione, aut pro conscientia firmitate referuandum videbitur, ad non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu. *

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatū aliquod referuatum admiserint, aut ipsimet subditi spontē, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputēt duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori, ique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non referuatis eos absoluant, & quibus etiā referuatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Tā Superioribus pro tempore existentes, quàm Confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimē, ne ea nōticia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorē gubernationē vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare penitētiās graues quibusdam peccatis, etiā non referuatis à Confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrands cohibere possint.

Atque ita per quoscunq̄ Regularium Superiores, quicunq̄ illi sint, obseruari mandauit.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiā generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiā ab immemorabili tempore obseruatis, aut Regulis in Generalibus, seu Prouincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiā Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, inductis, & concessionibus quorūcunq̄, quorum tenores hic pro expressis haberit voluit, ceteriq̄, in contrariū facientibus quibuscunq̄. Dat. Romæ apud S. Petrum, die 26. mensis Maij, anno Domini 1597.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt si huiusmodi Regulariū Confessarijs casus alicuius referuati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice penitētiās Regulares, etiā non obstantē à Superiore facultate, absolvere.

*Formula concedendæ facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis
in Monasterijs, & locis designatis.*

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens Dini na prouidentia Papa Octauus, cum Regularem disciplinam restituerē, atque in pristinum statum reuocare maximē cuperet, regulareque omnes, vitā, moreq̄, suos ad rationē eius instituti, quod quisque professus esset, ita cōponere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumq̄. cōmune pertinent, ea potissimum singuli religiosissimē obseruarent, generali Decreto, quod de mense Iunij editum, tercia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitijs reciperent, aut quenquam ad professionem ante admitterēt, quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eā rem præscripta essent, in quibus obseruatiā regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas Sua à locorum etiā Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infra scriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitū esse numerum duntaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel cōsuetis elemosynis sustentari ibi cōmodē possint, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cū illorū professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnā cum cæteris Decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs etiā ad victum, vestitumq̄. commune spectantibus (ipso Decreto, vt supra, edito, & promulgato nequaquam obstantē) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis Nouitiatus in infra scriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitijs recipiendi, educendi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptum institutionis insu Sæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Sæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus Nouitijs præfinitis, regularis obseruantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterū seruetur, nullatq̄. omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiarum numerū augere præsumat, ea pena proposita, vt in omnibus priuatis officijs, vocis aëtiæ, & passivæ ius omne ametat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarij manu subscripto concedi, non obstantē Decreto, vt supra promulgato. Dat. Romæ die, &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum..., Clericorum..., Nouitiarum..., Conuersorum autem...

*N. V. Istitutionis, & Reformationis
Apostolicæ Secr.*

doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea etæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus additi, prudentia, charita-
teq; referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præferentes: ab omni
cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatē
impedire consueverunt, quâ longissimè alieni, & tales demum qui in omnibus seipos bonorum
operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ sub sunt, illos non tam metuant, quam reue-
rantur, nec illis vnquam detrudere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionē, ac
Nouitiatus régime, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam
localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina seculo exercentur, ag-
noscantq; præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocacionis præstantiam & excellentiam, quæ vo-
ra sit, atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria cuiusq; Ordinis Constitutionum
obseruantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fruendo persistendi, illicitas passio-
nes, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefacta omni tempore prona est, atq; procliu-
s) per sensum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas,
conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, cõfessionis
præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per apericionem quotidianam motuum inter-
norum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora mini-
steria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Nouitijs bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat vnusquisque secundum
propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam con-
scientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autè Magistro soli Nouitiorum cõfessiones
audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit,
vel per ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum
cõfessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque diuinis
officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam
animi recreationem interponant, quæ in familiaria loco, & commo do extra Nouitiatum semel in
hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatq; semper Magistro præ-
sentis, vel socio, qui multum inuigilet, ne duo ab alijs commoventur discussi, atque eo tẽpore,
cuiusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Professis, nisi in Choro,
in Ecclesiâ tempore officiorum in processionibus, aut in coenaculo, pausa refectiois, commo-
rari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitij
ipsis, etate, moribusq; prouetior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia,
pro ut opus fuerit, agat, qui etiam ianua custodia, & rerum leuioris momenti prouisiõ intra No-
uitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum
tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quan-
doquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum Regulam profiteantur eandem, perfectæ etiam
educationem, tum Religioni decorum, & ornamentum, tum alijs Christi fidelibus edificacionē,
exemplum, atque utilitatem afferre. Cõuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dor-
miendum locus (quantum commo de fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separa-
tione non obstante Magistro Nouitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum,
iuxta cuiusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedienciam præstare debent,
à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum
capacitate, & commo ditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter
instruen di erant, quod vt com modius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magi-
stros Nouitij fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conueniant, nisi tunc in
suis officijs a duallyter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ij tantum, qui non solum Religiosæ perfectiois capaces
sed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo gratis
sua annuq; ad Clericos decimum sextum, quo vero ad Conuersos, vigesimum primum excel-
serint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Cie-
ricorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum
habeat, in quo vnus cuiusque Nouitij professio registretur, illaque Nouitijs professis propria
manu, & duo testes, qui præsentis fuerint, subscribant.

165
Conuersus verò literarum ignarus, professus, in eorundè testiu, qui se subscripserint, præsen-
tia propria manu signū Crucis apponat, afferueturque liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scri-
pturæ ad Monasterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quòd licet decre-
tū sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata qui ibet Ordo habere
debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuū huiusmodi Ordinum, in
quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænaratis qualitatibus suffultos repererint, in
siorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicut adscriptos, cū
iuxta præsentis Institutiones, & alias, seruatis seruandis, ad Ordinē recepti fuerint, ad loca No-
uitiatuū cum testimonialibus literis trāsmittere, vbi tanquā discipulorum Conuentum, seu Mo-
nasteriorum filij, eorundè nomine, & instaurata recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde ante-
quā ad eadē Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittatur, in professorio ad per-
fectionē, vt permisum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca vnus Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut
Provincialis partes erunt, numerem præscribere pro omnibus, & eā similiter ratione circa ali-
mentorum contributionē (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscri-
bere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij in Professorū numerum (sicut præmittitur) recepti melius in bono spiri-
tu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt statim post
professionē emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nonitiatis assignatis locus ad-
erit secundū Nouitiatus, suæ professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Profes-
sorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos
alere queat, sin minus in alium cōmodiorē Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo
is locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiat, vel accōmodetur, aut de nouo
construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum constitutionum, seu institutorum vi-
gore maioris tēporis cursu nouos professos intra Nouitiatum detinere consueverunt, quibus in
hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum cōstitutionibus nō obsta-
tibus, idipsam facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint, quibus in
locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc ætiori, quā seruent antiquiores professi, ita
quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum nō se intromittere, nec cōmunibus tracta-
tibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique perma-
neant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientē deuenierint, vel salte per
triennium post professionē, quo etiā tempore poterunt quinimo, & debebunt literarum studijs
operā nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Noui-
tiorum Magistrum præditum esse oportet, re dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Noui-
tics, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat
in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat,
in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officio-
rum omnium, quæ tunc obtinebant, priuationem, grauioreisque pro modo admissæ culpæ pœnas
se futuros certò sciant. Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Martij 1607.

Ant. Seneca Refor.^{nis} Apost.^{ce} Sec.

*Anno Milleesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima, Pontificatus autem Sanctissimi
Domini N. D. Urbani Diuina providentia Papa VIII. anno eius Secundo, die vero vigesima
sexta mensis Octobris, supradicta Decreta tam Sacre Congregationis Concilij, quam an. mem.
Clemen. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad Valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. &
Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum,
& Iulium Marzattellium Curiores Sanctissimi.*

Brandimartes Latinus pro Magistro DD. Curf.